

Sygn. akt: KIO 1697/17

POSTANOWIENIE
z dnia 28 sierpnia 2017 r.

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodniczący: Agnieszka Trojanowska

Protokolant: Mateusz Zientak

po rozpoznaniu na posiedzeniu z udziałem stron i uczestnika postępowania w Warszawie w dniu 28 sierpnia 2017 r. odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 14 sierpnia 2017r. przez **wykonawcę K. R. P. Ć. i P. Spółka partnerska z siedzibą w W., al. (...)** w postępowaniu prowadzonym przez zamawiającego **Muzeum Narodowe w W., Al. (...)**

przy udziale **wykonawcy R. Z. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą K. R. P. R. Z. z siedzibą w W., ul. (...)** zgłaszającego swoje przystąpienie w sprawie sygn. akt KIO 1697/17 po stronie zamawiającego

postanawia:

1. Umorzyć postępowanie

2. nakazuje zwrot z rachunku bankowego Urzędu Zamówień Publicznych na rzecz wykonawcy **K.R. P. Ć. i P. Spółka partnerska z siedzibą w W., al. (...)** kwoty 6 750 zł 00 gr. (słownie: sześć tysięcy siedemset pięćdziesiąt złotych zero groszy) stanowiącej 90% uiszczanego wpisu.
3. Zasądza od **wykonawcy K. R. Prawnych Ć. i P. Spółka partnerska z siedzibą w W., al. (...)** na rzecz **Muzeum Narodowego w W., Al. (...)** kwotę 3 600 zł 00 gr (słownie: trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) z tytułu poniesionych kosztów zastępstwa prawnego.

Stosownie do art. 198a i 198b ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych (t.j. Dz. U. z 2015 r., poz. 2164 ze zm. z 2016r. poz. 831, 996, 1020, 1250, 1265, 1579) na niniejsze postanowienie - w terminie 7 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w **Warszawie**.

Przewodniczący:

Uzasadnienie

Postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego w trybie przetargu nieograniczonego na obsługę prawną Projektu „Rearanżacja stałej ekspozycji Galerii Sztuki Starożytnej Muzeum Narodowego w W.” w ramach Działania 8.1 Ochrona dziedzictwa kulturowego i rozwój zasobów kultury oś priorytetowa VIII Ochrona dziedzictwa kulturowego i rozwój zasobów kultury Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko 2014-2020 zostało wszczęte ogłoszeniem zamieszczonym w Biuletynie zamówień Publicznych w dniu 265 czerwca 2017r. za numerem 502516-N-2017r.

W dniu 9 sierpnia 2017r. zamawiający poinformował wykonawców o wyniku postępowania oraz przyznanej wykonawcom punktacji.

W dniu 14 sierpnia 2017r. zostało wniesione odwołanie przez wykonawcę Kancelarię R. P. Ć. i P. Spółka partnerska z siedzibą w W., al. (...). Odwołanie zostało podpisane przez pełnomocnika działającego na podstawie pełnomocnictwa z dnia 14 sierpnia 2017r. udzielonego przez partnera upoważnionego do samodzielnej reprezentacji, zgodnie z odpisem z KRS. Kopia odwołania została przekazana zamawiającemu w dniu 14 sierpnia 2017r.

Odwołujący zarzucił zamawiającemu naruszenie:

- 1) art. 91 ust. 1 ustawy przez zaniechanie wyboru oferty najkorzystniejszej w przedmiotowym postępowaniu z uwzględnieniem kryteriów oceny ofert określonych w SIWZ,
- 2) art. 92 ust. 1 ustawy przez nieprawidłowe dokonanie czynności poinformowania odwołującego w zakresie punktacji w kryterium doświadczenie - co stanowi o braku uzasadnienia faktycznego i prawnego,
- 3) art. 7 w związku z art. 92 ust. 1 ustawy przez nierówne traktowanie wykonawców i prowadzenie postępowania bez poszanowanie zasad uczciwej konkurencji;
- 4) art. 8 ustawy naruszenie zasady jawności postępowania o zamówienie publiczne - przez niepoinformowanie o przesłankach nie przyznania maksymalnej liczby punktów w kryterium doświadczenie.

Wniósł o:

- 1) unieważnienia czynności wyboru oferty najkorzystniejszej przedmiotowego postępowania,
- 2) nakazanie zamawiającemu dokonania badania i oceny ofert, a następnie dokonanie wyboru najkorzystniejszej oferty spośród niepodlegających odrzuceniu ofert złożonych przez Wykonawców niewykluczonych z postępowania tj. z uwzględnieniem oferty odwołującego de facto najkorzystniejszej - tj. zgodnie z przepisami ustawy Ustawy oraz postanowieniami SIWZ,

- 3) przyznanie ofercie odwołującego 40 punktów w kryterium doświadczenie,
- 4) obciążenie kosztami postępowania odwoławczego zamawiającego, w tym zasądzenie od zamawiającego na rzecz odwołującego kosztów zastępstwa procesowego przed Krajową Izbą Odwoławczą.

Interes odwołującego w uzyskaniu zamówienia według niego został naruszony przez zamawiającego w niniejszym postępowaniu, ponieważ oferta odwołującego nie podlega odrzuceniu a sam odwołujący nie podlega wykluczeniu - tym samym powinna być uznana za ofertę najkorzystniejszą. W konsekwencji, istnieje możliwość poniesienia szkody przez odwołującego przez brak uzyskania zamówienia publicznego, a co za tym idzie, odwołujący ma interes we wniesieniu odwołania.

Obowiązek zawiadamiania wykonawców o podejmowanych w postępowaniu czynnościach określony w art. 92 ust. 1 ustawy, czy w oparciu o art. 93 ust. 3 pkt 2 ustawy stanowi realizację wyrażonej w art. 8 ust. 1 ustawy zasady jawności postępowania o udzielenie zamówienia oraz sformułowanej w art. 7 ust. 1 ustawy - zasady równego traktowania wykonawców i zachowania uczciwej konkurencji. (KIO sygn. akt 1114/16).

Zgodnie z przepisem art. 92 ust. 1 ustawy zamawiający informuje niezwłocznie wszystkich wykonawców o:

- 1) wyborze najkorzystniejszej oferty, podając nazwę albo imię i nazwisko, siedzibę albo miejsce zamieszkania i adres, jeżeli jest miejscem wykonywania działalności wykonawcy, którego ofertę wybrano, oraz nazwy albo imiona i nazwiska, siedziby albo miejsca zamieszkania i adresy, jeżeli są miejscami wykonywania działalności wykonawców, którzy złożyli oferty, a także punktację przyznaną ofertom w każdym kryterium oceny ofert i łączną punktację,
- 2) wykonawcach, którzy zostali wykluczeni,
- 3) wykonawcach, których oferty zostały odrzucone, powodach odrzucenia oferty, a w przypadkach, o których mowa w art. 89 ust. 4 i 5, braku równoważności lub braku spełniania wymagań dotyczących wydajności lub funkcjonalności,
- 4) wykonawcach, którzy złożyli oferty niepodlegające odrzuceniu, ale nie zostali zaproszeni do kolejnego etapu negocjacji albo dialogu,
- 5) dopuszczeniu do dynamicznego systemu zakupów,
- 6) nieustanowieniu dynamicznego systemu zakupów,
- 7) unieważnieniu postępowania; podając uzasadnienie faktyczne i prawne.

Dokonując analizy znowelizowanego przepisu art. 92 ust. 1 ustawy - porównując treść tego przepisu sprzed nowelizacji z dnia 22 czerwca 2016 r. – według odwołującego należy dojść do wniosku, iż intencją Ustawodawcy - zmieniającego ten przepis przez dodanie in fine sformułowania "podając uzasadnienie faktyczne i prawne" - było przesądzenie kwestii dotyczącej powinności zamawiającego co do uzasadniania wszystkich dokonywanych przez

niego czynności - w tym również czynności przyznawania punktacji poszczególnym wykonawcom. Powyższa zmiana ma zagwarantować wykonawcom uczestniczącym w postępowaniu o udzielenie zamówienia możliwość zapoznania się z pełnym rozstrzygnięciem zamawiającego (oraz jego motywami). Z przepisu tego - i przyjętej przez Ustawodawcę konstrukcji tego przepisu - wynika zatem zamiar Ustawodawcy - również wobec wyartykułowanej w ustawie nowelizacją z dnia 22 czerwca 2016 r. zasady przejrzystości - aby wykonawcy biorący udział w postępowaniu uzyskali pełny zakres informacji co do rozstrzygnięcia wraz z jego uzasadnieniem - nie tylko co do czynności wykluczenia, odrzucenia i wyboru oferty, ale również co do przyznawanej przez zamawiającego punktacji poszczególnym wykonawcom, - gdyż niewątpliwie uzasadnienie faktyczne i prawne przyznanej punktacji jest informacją istotną dla wykonawcy i wpływa chociażby na zakres składanych przez wykonawcę środków ochrony prawnej.

Odwołujący zauważył, iż zgodnie z treścią art. 7 ust. 1 ustawy zamawiającej zapewniającej zachowanie uczciwej konkurencji i równe traktowanie wykonawców oraz zgodnie z zasadami proporcjonalności i przejrzystości. Zatem przywołany przepis - po nowelizacji ustawy z dnia 22 czerwca 2016 r. - wskazuje na wymóg stosowania w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego nie tylko - jak to miało miejsce dotychczas - zasady uczciwej konkurencji i równego traktowania wykonawców, ale również zasady proporcjonalności i przejrzystości. Wyrazem zasady przejrzystości jest właśnie znowelizowany art. 92 ust. 1 ustawy, który ma być gwarantem jasności i klarowności prowadzonych przez zamawiającego procedur przetargowych. Wobec powyższego wykonawca dopiero po zapoznaniu się z treścią rozstrzygnięcia formułuje zarzuty i wskazuje ich uzasadnienie. Zdaniem odwołującego nie ulega wątpliwości - że samo podanie przez zamawiającego przyznanej punktacji bez właściwego i wyczerpującego uzasadnienia faktycznego podjętej decyzji, może utrudniać wykonawcy prawidłowe sformułowanie zarzutów, a tym samym w sposób istotny ogranicza jego ustawowe prawo do obrony swoich praw jako wykonawcy. Nie ulega również wątpliwości - co niejednokrotnie zostało potwierdzone orzecznictwem Krajowej Izby Odwoławczej - że wykonawca ma prawo posiadania pełnej wiedzy jakimi przesłankami kierował się zamawiający rozstrzygając postępowanie o udzielenie zamówienia - co zostało przesądzone niniejszą nowelizacją ustawy.

Brak przekazania informacji o powodach przyznanej punktacji uniemożliwia wykonawcom dokonanie weryfikacji czynności zamawiającego, co z kolei powoduje naruszenie zasady równego traktowania wykonawców w postępowaniu. (Tak.: Kio sygn. akt 1227 i 1236 /16).

W Zawiadomieniu o wyborze najkorzystniejszej oferty z dnia 9 sierpnia 2017r. brak jest m.in. uzasadnienia faktycznego dla obniżenia wartości punktacji oferty odwołującego. Zamawiający podał jedynie zgodnie z dyspozycją art. 92 ust. 1 pkt 1 ustawy punktację przyznaną wykonawcom (w tym również odwołującemu) w każdym kryterium oceny ofert

oraz łączną punktację. Brak było w niniejszym zawiadomieniu uzasadnienia faktycznego przyznania odwołującemu - takiej a nie innej punktacji.

Mimo, iż pismem z dnia 27 lipca 2017 r. zamawiający informował, iż zwracał się do instytucji wskazanych w przedmiotowym piśmie z wnioskiem o udzielenie informacji - jednak zamawiający nie wskazał do jakich wniosków w toku badania i oceny ofert doszedł i z jakich przyczyn. Mając na uwadze, iż oferta odwołującego była już oceniana zgodnie z regułami ukształtowanymi w Specyfikacji Istotnych Warunków Zamówienia - uzyskując maksymalną liczbę punktów w kryterium doświadczenie tj. 40 % iż została uznana za najkorzystniejszą o czym został poinformowany pismem z dnia 14 lipca 2017 r. W takim stanie rzeczy - powinien uzyskać od zamawiającego pełną informację, dlaczego w danym kryterium nie otrzymaliśmy maksymalnej punktacji i czym zamawiający kierował się przyznając odwołującemu w kryterium: doświadczenie 20 punktów, nie zaś maksymalnej liczby 40 punktów. Wobec powyższego w przekonaniu odwołującego, w tym przypadku doszło do naruszenia przepisu art. 92 ust. 1 ustawy wobec niepodania przez zamawiającego uzasadnienia faktycznego obniżenia odwołującemu przyznanej punktacji.

Przekazanie informacji w postaci samego tabelarycznego zestawienia cyfr, nie jest w tym przypadku żadną informacją. Nie pozwala bowiem na stwierdzenie, dlaczego jedne oferty zostały ocenione wyżej niż inne. (sygn. akt 84/16).

Reasumując, w ocenie odwołującego oferta złożona przez odwołującego winna zostać wybrana jako oferta najkorzystniejsza, bowiem spełnia wszystkie wymagania wskazane w SIWZ kryteriów, a także zaoferowana cena odpowiada oczekiwaniom zamawiającego. Co więcej, oferta została oceniona w sposób nieprawidłowy, z naruszeniem zasady równego traktowania wykonawców jako jednej z podstawowych zasad obowiązujących na gruncie ustawy.

W dniu 16 sierpnia 2017r. zamawiający poinformował wykonawców o wniesieniu odwołania przekazując jego kopię.

W dniu 18 sierpnia 2017r. do postępowania odwoławczego po stronie zamawiającego przystąpił wykonawca R. Z. prowadzący działalność gospodarczą pod firmą K. R. P. R. Z. z siedzibą w W., ul. (...). Zgłoszenie podpisał właściciel firmy. Kopia zgłoszenia została przekazana zamawiającemu i odwołującemu w dniu 18 sierpnia 2017r. Wniósł o odrzucenie odwołania na podstawie art. 189 ust. 2 pkt 6 ustawy. Przystępujący wskazał, że posiada interes w rozstrzygnięciu odwołania na korzyść zamawiającego, gdyż to jego oferta została wybrana jako najkorzystniejsza, a zatem uwzględnienie odwołania może doprowadzić do zmiany tego wyniku.

Odwołaniem z dnia 14 sierpnia 2017 r. zarzucono zamawiającemu naruszenie przepisów:

- art. 91 ust. 1 ustawy przez zaniechanie wyboru oferty najkorzystniejszej w przedmiotowym postępowaniu z uwzględnieniem kryteriów oceny ofert określonych w SIWZ;
- art. 92 ust. 1 ustawy przez nieprawidłowe dokonanie czynności poinformowania Odwołującego w zakresie punktacji w kryterium doświadczenie (co stanowi o braku uzasadnienia faktycznego i prawnego);
- art. 7 w zw. z art. 92 ust. 1 przez nierówne traktowanie wykonawców i prowadzenie postępowania bez poszanowania zasad uczciwej konkurencji;
- art. 8 ustawy przez naruszenie zasady jawności poprzez niepoinformowanie o przesłankach nie przyznania maksymalnej liczby punktów w kryterium doświadczenie.

Zgodnie z art. 180 ust. 2 pkt 6) ustawy jeżeli wartość zamówienia jest mniejsza niż kwoty określone w przepisach wydanych na podstawie art. 11 ust. 8 ustawy Pzp (a tak jest w niniejszej sprawie) odwołanie przysługuje wyłącznie wobec czynności wyboru najkorzystniejszej oferty. Zgodnie z aktualną wykładnią ww. przepisu pod pojęciem „czynności wyboru oferty najkorzystniejszej nie mieszczą się wszelkie potencjalne zaniechania, które mogą być przez zamawiającego popełnione w procesie wyboru oferty najkorzystniejszej (np. zaniechanie odrzucenia oferty, która następnie została uznana za najkorzystniejszą, bądź zaniechanie wykluczenia wykonawcy, którego oferta została za taką uznana). Wspomniany przepis odnosi się li tylko do niedokonania wyboru oferty najkorzystniejszej zgodnie z określonymi w SIWZ kryteriami oceny ofert. Powyższe ma potwierdzenie w licznych orzeczeniach Krajowej Izby Odwoławczej („KIO”, „Izba”), toteż wydaje się zbędne przywoływanie argumentacji uzasadniającej to stanowisko.

W świetle powyższego, teoretycznie tylko jeden zarzut przedmiotowego odwołania (z zastrzeżeniami, o których mowa poniżej) mógłby podlegać ewentualnemu rozpoznaniu, tj. referujący do czynności zaniechania wyboru oferty najkorzystniejszej z uwzględnieniem kryteriów oceny ofert określonych w SIWZ i oparty na naruszeniu art. 91 ust. 1 ustawy. Pozostałe nie dotyczą „czynności wyboru oferty najkorzystniejszej”, lecz, zgodnie z treścią odwołania: „nieprawidłowego dokonania czynności poinformowania Odwołującego w zakresie punktacji..” w kontekście uzasadnienia faktycznego i prawnego, o którym mowa w art. 92 ust. 1 ustawy oraz zasady jawności (art. 8 ustawy) i zasady równego traktowania i uczciwej konkurencji (art. 7 ustawy). Nie ulega dla przystępującego wątpliwości, że brak uzasadnienia prawnego i faktycznego (zakładając hipotetycznie, że stanowiłoby to naruszenie art. 92 ust. 1 ustawy) nie stanowi o bezprawności samego wyboru oferty najkorzystniejszej (w stosunku do obowiązujących w postępowaniu kryteriów oceny ofert) ale co najwyżej o niedopełnieniu powinności informacyjnych. Zresztą wydaje się, że analogiczne podejście prezentuje sam odwołujący, skoro zdefiniował zarzut jako „nieprawidłowe dokonanie czynności poinformowania”. Jak już zostało na wstępie powiedziane, w postępowaniach poniżej tzw. progu unijnego zaskarżeniu podlega wyłącznie wybór oferty,

nie zaś zaniechania popełnione w procesie tego wyboru (tak KIO w wyroku z dnia 22 grudnia 2016 r., KIO 2313/16). W związku z powyższym, jeśli nawet zamawiający uchybił regulacjom art. 92 ust 1 ustawy, to od takiego zaniechania nie przysługuje odwołanie. Jedynie z ostrożności przystępujący podniósł, że zarzut jest bezzasadny. Konieczność podania uzasadnienia faktycznego i prawnego należy rozpatrywać odpowiednio do charakteru kryterium (przy kryteriach ocennych, subiektywnych ma to znaczenie) i z perspektywy możliwości dokonania wewnętrznych symulacji przez wykonawcę (zweryfikowania prawidłowości działań zamawiającego. W przeciwnym razie należałoby przyjąć dosyć kuriozalną wykładnię, że zamawiający muszą przedstawiać „uzasadnienie faktyczne i prawne” dla punktacji w kryterium „Ceny”. W niniejszej sprawie powody nieprzyznania maksymalnej punktacji w kryterium „Doświadczenie” tracą na znaczeniu, skoro wykonawca mógł w ramach odwołania dokładnie określić dlaczego należy mu się 40 punktów w kryterium „Doświadczenie”.

Co się zaś tyczy zarzutu naruszenia art. 91 ust. 1 ustawy przez zaniechanie wyboru oferty najkorzystniejszej w przedmiotowym postępowaniu z uwzględnieniem kryteriów oceny ofert określonych w SIWZ, to według przystępującego należy uznać, że został postawiony nieskutecznie i nie podlega rozpoznaniu. Z art. 192 ust. 7 ustawy wynika, że Izba nie może orzekać co do zarzutów, które nie były zawarte w odwołaniu. Oznacza to, że niezależnie od wskazania w odwołaniu przepisu, którego naruszenie jest zarzucane zamawiającemu, Izba jest uprawniona do oceny prawidłowości zachowania zamawiającego (podjętych czynności lub zaniechania czynności) jedynie przez pryzmat sprecyzowanych w odwołaniu okoliczności faktycznych uzasadniających jego wniesienie. Mają one decydujące znaczenie dla ustalenia granic kognicji Izby przy rozpoznaniu sprawy, gdyż konstytuują zarzut podlegający rozpoznaniu (por. wyrok KIO z dnia 18 lipca 2016 r., sygn. KIO 1170/16, KIO 1172/16, KIO 1173/16 oraz cytowane tam obszernie orzecznictwo KIO i sądów3).

Twierdzenie, iż w postępowaniu o zamówienie publiczne wybór nastąpił sprzecznie z przyjętymi kryteriami powinno być oparte na konkretnych powodach, tj. z jednej strony wskazaniu odnośnych postanowień SIWZ w zakresie kryteriów oceny ofert, a z drugiej strony przyczyn dla których dany wykonawca powinien otrzymać określoną liczbę punktów (względnie ich nie uzyskać). Nie polega na prawdzie teza odwołującego, iż nie mógł sformułować zarzutu błędnej oceny własnej oferty w kryterium „Doświadczenie” wobec braku uzasadnienia punktacji ze strony zamawiającego (choć sama w sobie stanowi przyznanie, że w istocie takowy nie został wyprowadzony) skoro znane mu są zarówno zasady punktacji w tym kryterium (stanowi o tym SIWZ) jak i treść własnej oferty. Jeśli odwołujący uważał, że powinien otrzymać maksymalną liczbę punktów w kryterium „Doświadczenie” to miał wszelkie informacje aby precyzyjnie przywołać fakty uzasadniające takie roszczenie. W szczególności wskazać ile powinien uzyskać punktów za konkretne usługi świadczone przez

Prawnika kluczowego wymienione w ofercie i dlatego. Tymczasem w całym odwołaniu (ani w petitom, ani w uzasadnieniu) nie ma mowy o powodach (okolicznościach faktycznych), dla których 20 pkt przyznane odwołującemu w omawianym kryterium jest wartością zaniżoną. Skoro nie wiadomo za co odwołujący oczekuje 40 punktów w kryterium „Doświadczenie” i dlatego kwestionuje uzyskane 20 pkt, to niemożliwa jest kontrola przez KIO czynności wyboru oferty najkorzystniejszej. Ergo, Izba nie ma czego rozpoznawać i weryfikować.

W związku z powyższym wniosek o odrzucenie odwołania na podstawie art. 189 ust. 2 pkt 6 ustawy jest uzasadniony.

Z ostrożności przystępujący wskazał, że wybór oferty najkorzystniejszej jest prawidłowy, zgodny z SIWZ, w szczególności zamawiający właściwie ocenił ofertę odwołującego w kryterium „Doświadczenie” mając na uwadze otrzymane w toku badania oferty informacje od instytucji, na rzecz których odwołujący realizował referencyjne usługi.

Na posiedzeniu przystępujący podniósł również, że postępowanie jest postępowaniem o zamówienie na usługi społeczne poniżej 750 000 euro, co oznacza, że odwołanie należy odrzucić w oparciu o art. 189 ust. 2 pkt 1 ustawy, gdyż wyłącznie do postępowań o wartości równej lub przekraczającej kwotę 750 000 euro odwołanie przysługuje. Natomiast dla odwołań poniżej tej wartości na zamówienia społeczne ustawodawca nie przewidział odesłania do działu VI ustawy.

Izba zważyła, co następuje:

Izba stwierdziła, że zgłoszone przystąpienie spełnia wymogi formalne określone w art. 185 ust. 2 ustawy.

Izba dopatrzyła się podstaw, które skutkują odrzuceniem odwołania na podstawie art. 189 ust. 2 ustawy jednakże odwołujący cofnął odwołanie przed zamknięciem posiedzenia, to samym zgodnie z przepisem art. 187 ust. 8 ustawy stanowi, iż odwołujący może cofnąć odwołanie do czasu zamknięcia rozprawy; w takim przypadku Izba umarza postępowanie odwoławcze, przy czym, jeżeli cofnięcie nastąpiło przed otwarciem rozprawy, odwołującemu zwraca się 90 % wpisu.

Uwzględniając powyższe, Krajowa Izba Odwoławcza, działając na podstawie art. 187 ust. 8 zdanie pierwsze ustawy, na posiedzeniu umorzyła postępowanie odwoławcze.

Zgodnie z art. 187 ust. 8 zdanie drugie ustawy, orzeczono o zwrocie odwołującemu 90% kwoty uiszczanego wpisu.

Biorąc pod uwagę, że cofnięcie odwołania nastąpiło na mniej niż jeden dzień przed otwarciem rozprawy, a zamawiający zgłosił wniosek o zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania, to Izba nakazała odwołującemu, aby zwrócił te koszty zamawiającemu zwrot

tych kosztów stosownie do art. 192 ust. 9 i 10 ustawy stosownie do wyniku spraw oraz zgodnie z § 3 pkt. 1 i 2 lit. a i b i § 5 ust. 1 pkt 3 lit. b rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 marca 2010 r. w sprawie wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania oraz rodzajów kosztów w postępowaniu odwoławczym i sposobu ich rozliczania (Dz. U. Nr 41, poz. 238 ze zm. z 2017r. poz. 47).

Przewodniczący: